

bestående kropp, som medelst förbränning frambringa en klar och jemn belysning. *Stöpa, forma l. Tända, taga af, putsa, släcka ett l. L-en voro ännu ej tända.* (Fig.) *Föra en bakom l-et*, med afsigt gifva någon en oriktig föreställning af en sak. — Bildar sammansättningarna Talg-, Vax-, Spermacet-, Stearin-, Kyrkoljus, m. fl. — 2) Skenet, belysningen, som uppkommer af ett sådant ljus. *Det syntes öfverallt l. i sönstren. Flera l. syntes i mörkret. Arbeta vid l., vid ljussken. Stå i l-et för någon, skydda någon, så att han är i skuggan, ej i fulla belysningen; äfv. (fig.) hindra upplysning att komma till ens förstånd.* (Fig.) *Stå sig sjelf i l-et*, hindra sin egen upplysning. — *Syn. Ljussken. — Ss. Ljusglans.*

LJUSALF, c. 5. (nord. myt.) Benämning på det slags Alfer, som voro ljusa till utseende, goda och välgörande.

LJUSARM, m. 2. Ljusstake i form af en arm, och fästad vid en vägg.

LJUSASTAKE, se *Ljusstake*.

LJUSBIT, m. 2. Bit af ett ljus (II, 4).

LJUSBLÅ, -BRUN, se under *Ljus*, adj. 4.

LJUSBORD, n. 5. Särskilt inrättadt bord, som begagnas vid ljusstöping, att deri hänga ljusen efter dopningen i ljustjärnan.

LJUSBRAND, m. 5. pl. — *bränder*. Aftaget stycke af vecken på ett brinnande ljus.

LJUSBRÅDE, n. 4. Enkom inrättadt bräde att vid ljusstöping hänga de doppade ljusen uti.

LJUSDUNKEL, n. sing. (mål.) Fördelning af ljus och skugga.

LJUSE, m. 2. Se *Fiskljuse*.

LJUSFABRIK, -- i'k, m. 5. Fabrik, der ljus tillverkas.

LJUSFABRIKÖR, --- ö'r, m. 5. En, som drifver ljusfabrik.

LJUSFLOD, m. 5. Säges i poetisk stil om en massa af ljus, som utlödar ifrån något ställe.

LJUSFORM, m. 2. Form, hvaruti ljus stöpas.

LJUSGARN, n. sing. Garn, som användes till ljusvekar.

LJUSGRÅ, -GRÖN, -GUL, se under *Ljus*, adj. 4.

LJUSHAF, n. 5. Säges i poetisk stil om ett starkt och ymnigt strålände, vidt flödande ljus, t. ex. i luftrymden på en klar solskensdag.

LJUSHANDEL, m. sing. Handel med ljus (II, 4). — *Ljushandlare*, m. 5. — *handlerska*, f. 4.

LJUSHET, f. 5. Egenskapen att vara ljus.

LJUSHÄRIG, a. 2. Som har ljusst hår.

LJUSKNEKT, m. 2. (t. *Lichtknecht*) Litet redskap af bleck, messing o. s. v., hvaruppå brinnande ljusstumpar sättas, att de ej må brinna ned i pipan på ljusstaken.

LJUSKRETS, m. 2. Krets af ljus (I, 2).

LJUSKRONA, f. 4. Husgerådssak af metall, slipadt glas eller bronseradt trä, med flera armar och pipor att sätta ljus uti, och hängande ned ifrån taket af ett rum.

LJUSLAF, m. 2. pl. — *lafvar*. Ett slags laf, som växer på för vinden öppna ställen, rik på gult färgämne. *Parmelia vitellina*.

LJUSLETT, a. 4. Ljus till färgen.

LJUSLIGEN, adv. Se *Klart, Tydligt*.

LJUSLÅGA, f. 4. Lågan af ett brinnande ljus.

LJUSMASSA, f. 4. Säges nästan i samma mening som *Ljushaf*, men äfven i prosaisk, mesta i vetenskaplig stil.

LJUSMETEOR, jüsmeteår, m. 5. (fys.) Lyssande luftmeteor.

LJUSMÄTARE, m. 5. Se *Fotometer*.

LJUSNA, v. n. o. impers. 1. 1) Blifva ljus. — 2) Blifva dag. *Det l-r. — Ljusnande*, n. 4.

LJUSNING, f. 2. Frambrytande ljus, gryende dag; ställe, der det ljusnar på en mulen himmel.

LJUSOS, n. sing. Os af brinnande ljus.

LJUSPENNINGAR, m. 2. pl. Penningar, som bestås någon, att derför hålla sig med ljus.

LJUSPIPA, f. 4. Den cylindriska, uppstående delen af en ljusstake, en ljusarm o. s. v., hvaruti ljus (II, 4) sättas.

LJUSPLAT, m. 2. Ljusstake med platt och ganska vid botten samt helt kort pipa.

LJUSPUNKT, m. 5. Punkt, som visar sig ljus i jämförelse med mörka, omgifvande delar. Brukas ofta figurligt.

LJUSPUTSARE, m. 5. En, som putsar ljusen, t. ex. vid ekläreringar, o. s. v.

LJUSRÖD, se under *Ljus*, adj. 4.

LJUSSAX, f. 2. Redskap, hvarmed den brinnande vecken på ett ljus aftages, då den blir för lång, eller hvarmed brinnande ljus släckas.

LJUSSAXBRICKA, f. 4. Bricka, hvarpå man låter ljussaxar ligga till hands att begagnas.

LJUSSIDA, f. 4. Sida af ett föremål, som är ljus i jämförelse med de andra. Brukas äfven figurligt.

LJUSSKARN, n. 5. Se *Ljusbrand*.

LJUSSKEN, n. 5. Sken af brinnande ljus; äfv. af ljus i allmänhet.

LJUSSKYGG, a. 2. 1) Rädd för ljus, vare sig dags- eller eldsljus. — 2) (fig.) Rädd för andlig upplysning.

LJUSSKÄRM, m. 2. Skärm, som till skydd för ögonen sättes framför ett brinnande ljus.

LJUSSLÄCKARE, m. 5. Redskap af jern eller messing, som sättes om ett brinnande ljus, på det ställe, der man vill att det skall släckas, hvilket sker förmedelst en uppspänd huf, som nedfaller, då ljuset hunnit brinna ned till detta ställe.

LJUSSLÄCKAREMOSSA, f. 4. En mossväxt på murar och sandiga gångstigar. *Encalypta extinctoria*.

LJUSSPETT, n. 5. Spett, hvarpå ljusstickor, hängas, vid ljusstöping.

LJUSSTAKE, m. 2. pl. — *stakar*. Redskap, vanligtvis af metall, med fot och en eller flera pipor, hvaruti ljus sättas, då man vill bränna dem. (Bot.) *Salomons L.*, se *Stillfrö*.

LJUSSTICKA, f. 4. Sticka, hvarpå vid ljusstöping veckar hängas, för dopning i ljustjärnan.

LJUSSTRIMMA, f. 4. 1) Ljus, som visar sig i form af en strimma. — 2) (fys.) *L-mor* kallas äfven vissa ljusmeteoror, som stundom hösttiden ses frambyta i en mycket stupande riktning emot jorden.

LJUSSTRÅLE, m. 2. pl. — *strålar*. (fys.) Hvarje linie, som på något ställe är vinkelrät emot en ljusvägs yta.

LJUSSTRÖM, m. 2. pl. — *strömmar*. Se *Ljusflod*.

LJUSSTUMP, m. 2. Se *Ljusbit*.

LJUSSTÖPARE, m. 5. 1) Arbetare, som användes vid ljusstöping. — 2) Se *Ljusfabrikör*.

LJUSSTÖPERSKA, f. 4. Kvinna, som stöper ljus.

LJUSSTÖPERI, n. 5. 1) Se *Ljusstöping*. — 2) Ställe, der ljus stöpas.